

อายุและขนาดที่เหมาะสมในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่ เหมาะสมสำหรับบริโภค ในครัวเรือน

อุดมศรี อินทรโชติ¹ ทวี อบอุ่น¹ สุรพล เสียงแจ้ว²

บทคัดย่อ

จากการทดลองเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ตั้งแต่อายุ 4 สัปดาห์ เพื่อศึกษาคุณภาพซากของไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่เลี้ยงภายใต้การจัดการ 2 แบบ คือเลี้ยงแบบปกติ (แบบที่ 1) และเลี้ยงแบบสภาพของเกษตรกร (แบบที่ 2) โดยใช้ไก่ทดลองที่ประกอบด้วย 50 % พื้นเมือง-โรด ๗ (NR) 50 % พื้นเมือง-เซียงไฮ้ (NH) และ 75 % พื้นเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) จำนวนสายพันธุ์ละ 240 ตัว รวม 720 ตัว เลี้ยงศึกษาการเจริญเติบโตและคุณภาพซากที่อายุ 12, 16 และ 20 สัปดาห์ โดยวางแผนการทดลองแบบ 2 x 3 x 3 Factorial Experimental Design ของ Randomized Block Design ตลอดจนการทดลองเลี้ยงไก่ด้วยอาหารชนิดเดียวกันตลอด ผลการทดลองปรากฏว่า น้ำหนักไก่มีชีวิตของไก่ NR NH และ NNH จากวิธีการจัดการเลี้ยงแบบที่ 1 และแบบที่ 2 เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ เฉลี่ย 1088±30.1 1327.3±123.4 1202±179.7 และ 1262.1±157.0 1322.5±121.3 1243.6±101.9 กรัม ตามลำดับ เมื่ออายุ 16 สัปดาห์ เฉลี่ย 1751.2±347.3 1950.1±583.5 1744.4±418.0 และ 1769.4±304.5 2050.0±495.8 1855.4±334.8 กรัม ตามลำดับ เมื่ออายุ 20 สัปดาห์ เฉลี่ย 2157.9±325.1 2515.6±443.7 2335.4±602.5 และ 2107.8±448.6 2424.6±607.1 2305.1±399.8 กรัม ตามลำดับ วิธีการจัดการเลี้ยงไก่ทดลองตามแบบที่ 1 และแบบที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ในลักษณะของไก่มีชีวิต เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักหลังฆ่า เปอร์เซ็นต์ของซากกินได้ ขาและน่อง เนื้ออกและเครื่องในกินได้ เมื่อคิดจากน้ำหนักมีชีวิต พันธุ์ NNH มีเปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักหลังฆ่าสูงกว่าพันธุ์ NH และ NR คือ 90.44±2.07 89.73±1.52 และ 89.05±1.77 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (P<0.05) ส่วนอายุของการฆ่าที่ 12 สัปดาห์ ให้เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักหลังฆ่าสูงกว่า 16 และ 20 สัปดาห์ คือ 91.87±0.97 88.36±1.60 และ 88.98±1.06 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (P<0.01) ส่วนของซากกินได้คิดจากน้ำหนักมีชีวิต ไก่พันธุ์ NNH และ NH สูงกว่า NR คือ 76.44±1.27 76.33±1.45 และ 75.04±1.52 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (P<0.01) ขาและน่อง เมื่อเทียบกับน้ำหนักมีชีวิต ไก่พันธุ์ NH และ NNH จะสูงกว่าพันธุ์ NR คือ 22.92±1.18 22.44±1.08 และ 21.45±1.47 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (P<0.05) ไก่อายุ 20 สัปดาห์ ให้เปอร์เซ็นต์ขาและน่องมากกว่าไก่อายุ 12 สัปดาห์ คือ 22.85±1.65 21.78±1.19 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (P<0.05) ส่วนเปอร์เซ็นต์ขาและน่องที่อายุ 16 สัปดาห์ คือ 22.18±1.65 ไม่แตกต่างทางสถิติกับไก่อายุ 12 สัปดาห์ และ 20 สัปดาห์ เนื้อหน้าอกเมื่อเทียบกับน้ำหนักมีชีวิต ไก่พันธุ์ NH มีแนวโน้มสูงกว่า NNH และ NR คือ 13.85±1.38 13.53±1.00 และ 13.16±1.15 ตามลำดับ ไก่อายุ 16 สัปดาห์ ให้เปอร์เซ็นต์เนื้ออกสูงกว่าไก่อายุ 20 และ 12 สัปดาห์ คือ 14.06±0.96 13.13±1.52 และ 13.15±0.87 ตามลำดับ (P<0.05) เครื่องในกินได้ เมื่อเทียบกับน้ำหนักมีชีวิต ไก่พันธุ์ NNH มีแนวโน้มสูงกว่าไก่พันธุ์ NH และ NR คือ 5.72±0.74 5.48±0.61 และ 5.63±0.74 ตามลำดับ ไก่อายุ 12 สัปดาห์ ให้เปอร์เซ็นต์ของเครื่องในกินได้มากกว่าไก่อายุ 16 และ 20 สัปดาห์ คือ 6.39±0.23 5.56±0.25 และ 4.88±0.40 ตามลำดับ (P<0.01) และไก่อายุ 16 สัปดาห์ ให้เปอร์เซ็นต์เครื่องในกินได้สูงกว่าไก่อายุ 20 สัปดาห์

* โครงการวิจัยลำดับที่ 34-0120-06

1/ ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ห้วยขวาง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี 18260

2/ กลุ่มงานสัตว์ปีก กองบำรุงพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์

Optimum Age and Size of Native Crossbred Chickens for Family Consumption

Udomsri Intarachote¹ Tawee Oboun¹ Surapol Siangjeaw²

Abstract

720 chickens of 4 weeks old were used for studying on growth performance and carcass traits under 2 management system of feeding. First management washousing management raising, and the second was backyard raising. There breeds of crossbred chicken composed of 50 % Native-Rhode Island (NR), 50 % Native-Shanghai (NH) and 75 % Native-Shanghai (NNH). 240 chickens in each breed was used for studying on growth performance and carcass traits at the age of 12, 16 and 20 wks old. The experiment was carried out in 2 x 3 x 3 Factorial Experimental Design of Randomized Block Design. Each group received the same feed throughout the experiment.

The results of live poultry of NR, NH and NNH from first and second management at 12 weeks were 1088±30.1 1327.3±123.4 1202±179.7 and 1262.1±157.0 1322.5±121.3 1243.6±101.9 gms. respectively. At the age of 16 weeks were 1751.2±347.3 1950.1±583.5 1744.4±418.0 and 1769.4±304.5 2050.0±495.8 1855.4±334.8 gms. resp. At the age of 20 weeks were 2157.9±325.1 2515.6±443.7 2335.4±602.5 and 2107.8±448.6 2424.6±607.1 2305.1±399.8 gms. resp.

The result showed no significant difference among management of feeding in term of weight gain. Percentage of whole poultry, dressed poultry, thigh & drumstick, boneless breast and giblets were higher in NNH than NH and NR, averaged 90.44±2.07 89.73±1.52 and 89.05±1.77 % resp. (P<0.05). The age of slaughter at 12 weeks received higher percentage of whole poultry than 16 or 20 weeks, averaged 91.87±0.97 88.36±1.60 and 88.98±1.06 % resp. (P<0.01). Dressed carcass in comparison with live poultry, NNH and NH were higher percentage than NR, average 76.44±1.27 76.33±1.45 and 75.04±1.52 % resp. P<0.01). Thigh and Drumstick in comparison with live poultry, percentage were higher in NH and NNH than NR, averaged 22.92±1.18 22.44±1.08 and 21.45±1.47 % resp. (P<0.05). Thigh&drumstick was higher percentage in 20 wks old than 12 wks, 22.85±1.65 and 21.78±1.19 resp. (P,0.05), but showed no significant different with 16 wks old, averaged 22.18±1.07. Boneless breast in comparison with live poultry was higher in NH than NNH and NR, averaged 13.85±1.38 13.53±1.00 and 13.16±1.15 % resp. (P,0.01). The slaughter age at 16 weeks gave more bonless breast than 20 and 12 weeks, averaged 14.06±0.96 13.33±1.52 and 13.15±0.87 % resp. (P<0.05). Giblets (edible viscera of chicken) was higher in NNH or NR, averaged 5.72±0.74 5.48±0.61 and 5.63±0.74 % resp. (P<0.01). The age of slaughter at 12 weeks old had more percentage of giblets (edible viscera) than 16 and 20 weeks, averaged 6.39±0.23 5.56±0.25 and 4.88±0.40 % resp. (P<0.01).

* Research Project No. 34-0120-06

1/ Tabkwang Livestock Research and Development Center, Kaengkoi, Saraburi 18260

2/ Poultry Section, Animal Husbandry Division, DLD.

คำนำ

การเลี้ยงไก่ตามชนบทของเมืองไทย มีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองกันอยู่เกือบทั่วไป พันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงมีอยู่ตั้งแต่ขนาดเล็ก ๆ ไปจนถึงลูกผสมที่มีขนาดใหญ่ใกล้เคียงกับไก่พันธุ์แท้ ซึ่งเขาจะเรียกกันว่าไก่พันธุ์ทาง กรมปศุสัตว์ได้จัดทำโครงการผลิตไก่เนื้อพื้นเมืองให้เป็นพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยง โดยตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นไก่ที่มีอัตราการเจริญเติบโตดี เลี้ยงลูกเก่ง หากินได้เอง ทนทานต่อสภาพการเลี้ยงในชนบทได้ดี สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและภูมิอากาศของแต่ละท้องถิ่นได้ ไก่เนื้อพื้นเมืองของกรมปศุสัตว์นี้เป็นลูกผสมที่เกิดจากพ่อไก่พื้นเมืองกับแม่ไก่พันธุ์ไข่หรือแม่ไก่เนื้อ ได้ไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ดไอร์แลนด์แดง หรือพื้นเมือง-เซียงไฮ้ ในระดับสายเลือดต่าง ๆ ไก่ที่ผลิตขึ้นนี้จะนำไปส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงในชนบทให้มากขึ้นเป็นการเพิ่มปริมาณอาหารโปรตีนสำหรับบริโภคในครัวเรือน ในโครงการผลิตไก่เนื้อพื้นเมืองนี้ได้คัดเลือกไก่พันธุ์เซียงไฮ้มาปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมือง สำหรับผลิตและขยายพันธุ์ส่งเสริมการเลี้ยงไก่เนื้อพื้นเมืองไปสู่เกษตรกร ทั้งนี้ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ห้วยขวาง ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับไก่พันธุ์เซียงไฮ้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 พบว่าเป็นไก่ที่เติบโตเร็วในสภาพการเลี้ยงแบบหลังบ้าน มีขนาดใหญ่ คุณภาพของเนื้อคล้ายกับไก่เนื้อพื้นเมือง อุดมคติของผูบริโภค

การปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมืองให้มีขนาดใหญ่ขึ้น โตเร็วขึ้น ให้มีขีดความสามารถทางด้าน การเจริญเติบโตที่ดีด้วยการผสมข้ามกับไก่พันธุ์เซียงไฮ้ จากรายงานของอุดมศรี และคณะ (2531) พบว่าการเจริญเติบโตของไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้ โดยมีเลือดไก่พื้นเมือง 50 % และ 75 % ที่เหลือเป็นเลือดไก่เซียงไฮ้ มีอัตราการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกัน ไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้ 75 % มีรูปร่างลักษณะภายนอกคล้ายไก่พื้นเมืองมากจนแยกไม่ออก แต่จะมีตัวโตกว่าไก่พื้นเมืองมาก เมื่อเปรียบเทียบลักษณะภายนอกระหว่างไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้ เลือด 50 % และ 75 % แล้วจะมีรูปร่างคล้ายคลึงไก่พื้นเมือง แต่ไก่ที่เลือดพื้นเมือง 75 % จะมีลักษณะคล้ายไก่พื้นเมืองมาก

นอกจากนี้ในโครงการผลิตไก่เนื้อพื้นเมืองกรมปศุสัตว์ ยังมีการผลิตไก่ลูกผสมจากพ่อไก่พื้นเมืองและแม่ไก่โร้ดไอร์แลนด์เรด หรือพ่อไก่พื้นเมืองกับแม่ไก่พันธุ์ไข่อื่น ๆ อีก เพื่อเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตและอัตราการไข่ของไก่พันธุ์พื้นเมืองให้ดีขึ้น จากรายงานของอภิชัย และคณะ (2528) พบว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ดไอร์แลนด์แดง มีน้ำหนักเฉลี่ยเมื่ออายุ 12 สัปดาห์ อยู่ระหว่าง 1,267-1,371 กรัม ในขณะที่ยอดชาย และคณะ (2525) รายงานว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด ๑ เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ มีน้ำหนักเฉลี่ยเพียง 935 กรัม เมื่ออายุ 16 และ 20 สัปดาห์ มีน้ำหนักตัวเฉลี่ยเท่ากับ 1,450 และ 1,820 กรัม ตามลำดับ ส่วนรายงานของอุดมศรี และคณะ (2527) รายงานการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด ๑ ปรากฏว่าอายุ 12 สัปดาห์ น้ำหนัก 914 กรัม ประสิทธิภาพในการใช้อาหาร 4.18 อายุ 16 สัปดาห์น้ำหนัก 1,306 กรัม ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร 4.65

จากการตรวจเอกสาร จะเห็นได้ว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด ๗ หรือพื้นเมือง-เซียงไฮ้ มีแนวโน้มว่าจะมีอัตราการเจริญเติบโตที่ดีกว่าไก่พื้นเมือง อย่างไรก็ตามข้อมูลในปัจจุบันยังมีอยู่ค่อนข้างจำกัด และเป็นผลการศึกษาที่อยู่ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ดีกว่าในชนบท การศึกษาครั้งนี้จึงได้นำเอาไก่สามสายพันธุ์ที่ประกอบด้วย ไก่ลูกผสมพื้นเมือง 50 % x โร้ดไอร์แลนด์แดง 50 %, พื้นเมือง 50 % x เซียงไฮ้ 50 %, พื้นเมือง 75 % เซียงไฮ้ 25 % นำมาศึกษาขีดความสามารถของการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการใช้อาหาร และศึกษาคุณภาพซากไก่ทั้งสามสายพันธุ์ เมื่อมีอายุต่าง ๆ กันรวมทั้งมีการศึกษาการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมด้วยวิธีการเลี้ยงปล่อยแบบหลังบ้าน เปรียบเทียบกับการเลี้ยงแบบขังคอก

เกรียงไกร และคณะ (2528) ศึกษาการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงขังคอก และเลี้ยงปล่อยแปลงหญ้า กับการใช้ระดับโปรตีนในอาหารที่ใช้เลี้ยง ระดับโปรตีนสูง (15 %) ระดับโปรตีนต่ำ (12 %) เริ่มเลี้ยงจากอายุ 4 สัปดาห์ พบว่าการเจริญเติบโตของการเลี้ยงแบบการเลี้ยงขังคอกให้อาหารโปรตีนสูง การเลี้ยงขังคอกให้โปรตีนต่ำ การเลี้ยงปล่อยแปลงให้โปรตีนสูง การเลี้ยงปล่อยแปลงให้โปรตีนต่ำ เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ มีอัตราการเจริญเติบโตดังนี้ 1,083 961 968 และ 891 กรัม ตามลำดับ เมื่ออายุ 16 สัปดาห์ 1,518 1,410 1,509 และ 1,446 กรัม ตามลำดับ เมื่ออายุ 20 สัปดาห์ 1,857 1,761 1,852 และ 1,771 กรัม ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองขังคอกหรือปล่อยแปลงก็ตาม เมื่อให้อาหารโปรตีนในระดับที่เท่า ๆ กัน จะมีอัตราการเจริญเติบโตใกล้เคียงกัน จากรายงานเดียวกันนี้ พบว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ดไอร์แลนด์แดง ที่เลี้ยงด้วยวิธีการจัดการดังกล่าวข้างต้น เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ มีอัตราการเจริญเติบโต 1,145 1,089 1,082 และ 1,026 กรัม ตามลำดับ เมื่ออายุ 16 สัปดาห์ เท่ากับ 1,637 1,614 1,636 และ 1,614 กรัม ตามลำดับ เมื่ออายุ 20 สัปดาห์ เท่ากับ 1,941 1,936 1,996 และ 1,908 กรัม ตามลำดับ และพบว่าไก่ที่เลี้ยงในคอกปูน ระหว่างอายุ 5-12 สัปดาห์ มีอัตราการเจริญเติบโตที่ดีกว่าเลี้ยงในแปลงหญ้า แต่ระหว่างอายุ 13-20 สัปดาห์ ไก่ที่เลี้ยงในแปลงหญ้ามียูอัตราการเจริญเติบโตที่ดีกว่าพวกที่เลี้ยงในคอกปูน

บัญญัติ และคณะ (2526) รายงานว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด ๗ และไก่พื้นเมือง อายุ 8 สัปดาห์ มีน้ำหนัก 979 และ 768 กรัม ตามลำดับ อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ 2.14 และ 2.51 ตามลำดับ คุณภาพของซากชำแหละเมื่ออายุ 8 สัปดาห์ มีเปอร์เซ็นต์ซาก 88.5 และ 85.4 ตามลำดับ

อุดมศรี และคณะ (2531) ศึกษาการเจริญเติบโตของไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้ ระดับสายเลือด 50 % และ 75 % เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ มีน้ำหนัก 1,153 แล 1,085 กรัม ตามลำดับ อายุ 16 สัปดาห์ 1,516 และ 1,579 กรัม ตามลำดับ เมื่ออายุ 18 สัปดาห์ ไก่ลูกผสมระดับสายเลือด 50 % มีน้ำหนัก 1,802 กรัม เมื่ออายุ 20 สัปดาห์ ระดับสายเลือด 75 % พื้นเมืองมีน้ำหนัก 1,905 กรัม ในไก่ลูกผสม ไก่ลูกผสม 75 % พื้นเมือง มีลักษณะภายนอกคล้ายไก่พื้นเมืองจนแยกกันแทบไม่ออก แต่ตัวโตกว่าไก่พื้นเมือง 2 เท่า เมื่อเปรียบเทียบลักษณะภายนอกของไก่ลูกผสมที่มีเลือดพื้น

เมือง 50 % และ 75 % มีลักษณะคล้ายไก่พื้นเมืองมากกว่า แม้ว่าการเจริญเติบโตจะไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาไก่ลูกผสมเลือด 50 % และ 75 % ไม่ว่าจะเกิดมาจากพ่อไก่พื้นเมือง หรือพ่อไก่เซียงไฮ้ ไก่ลูกผสมที่มีเลือดไก่พื้นเมือง 50 % จะมีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ระหว่าง 1,719 ถึง 1,732 กรัม ไก่ลูกผสมที่มีเลือดไก่พื้นเมือง 75 % จะมีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ระหว่าง 1,775 ถึง 1,802 กรัม ในขณะที่ไก่มีอายุได้ 18 สัปดาห์ เมื่อไก่อายุ 20 สัปดาห์ ไก่ลูกผสมเลือด 50 % พื้นเมือง จะเติบโตอยู่ระหว่าง 1,865 ถึง 1,905

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้ และลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด
2. ศึกษาคุณภาพซากของไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้ และลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุและน้ำหนักที่เหมาะสม ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเซียงไฮ้ และลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด
4. ศึกษาวิธีการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้ และลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด ในแบบเลี้ยงปล่อยตามกับการเลี้ยงแบบขังคอก

อุปกรณ์และวิธีการ

การศึกษาในครั้งนี้วางแผนการทดลองแบบ 2 x 3 x 3 Factorial Experimental Design ของ RBD มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่จะทำการศึกษาดังนี้

1. วิธีการเลี้ยงมี 2 แบบ คือ
 - แบบที่ 1 เลี้ยงปล่อยแปลงหญ้า โดยใช้พื้นที่ 1 ตัว/3 ตารางเมตร
 - แบบที่ 2 เลี้ยงขังในคอกปูน โดยใช้พื้นที่ 3 ตัว/1 ตารางเมตร
2. สายพันธุ์ไก่ที่จะทำการศึกษา มี 3 สายพันธุ์
 - สายพันธุ์ที่ 1 ลูกผสมพื้นเมือง 50 % โร้ดไอร์แลนด์เรด 50 %
 - สายพันธุ์ที่ 2 ลูกผสมพื้นเมือง 50 % เซียงไฮ้ 50 %
 - สายพันธุ์ที่ 3 ลูกผสมพื้นเมือง 75 % เซียงไฮ้ 25 %
3. ระยะเวลาที่จะทำการขุนศึกษาซาก แบ่งออกเป็น 3 ระยะ
 - ระยะที่ 1 ขุนถึงอายุ 12 สัปดาห์
 - ระยะที่ 2 ขุนถึงอายุ 16 สัปดาห์
 - ระยะที่ 3 ขุนถึงอายุ 20 สัปดาห์

วิธีการ

1. ใช้ลูกไก่ทดลอง 3 สายพันธุ์ มาทำการศึกษา คือ ลูกผสมพื้นเมือง 50 % x โร้ดไอร์แลนด์ 50 % ลูกผสมพื้นเมือง 50 % x เชียงไฮ้ 50 % และลูกผสมพื้นเมือง 75 % x เชียงไฮ้ 25 % ซึ่งฟักออกมาในคราวเดียวกัน เลี้ยงในกรงกกจากแรกเกิดจนถึงอายุ 4 สัปดาห์

2. ใช้ลูกไก่สายพันธุ์ละ 120 ตัว แบ่งเลี้ยงในแปลงหญ้าสายพันธุ์ละ 3 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน เป็น กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 กลุ่มละ 40 ตัว เป็นเพศผู้และเพศเมีย จำนวนเท่า ๆ กัน แต่ละกลุ่มจะใช้พื้นที่ในการเลี้ยง 1 ตัว/ 3 ตารางเมตร

3. ใช้ลูกไก่สายพันธุ์ละ 120 ตัว แบ่งเลี้ยงในโรงเรือนพื้นปูนสายพันธุ์ละ 3 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน เป็นกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 กลุ่มละ 40 ตัว เป็นเพศผู้และเพศเมีย จำนวนเท่า ๆ กัน แต่ละกลุ่มจะใช้พื้นที่ในการเลี้ยง 3 ตัว/ 1 ตารางเมตร

4. ลูกไก่ทั้ง 3 สายพันธุ์ ในระยะ 0-4 สัปดาห์ จะเลี้ยงในกรงกก ด้วยอาหารเม็ดสำเร็จรูป สำหรับลูกไก่เล็ก มีระดับโปรตีนประมาณ 20 % พออายุครบ 4 สัปดาห์ จะสุมแยกนำลูกไก่ออกไปเลี้ยงในแต่ละกลุ่มการทดลอง โดยให้มีลูกไก่เพศผู้และเพศเมียกลุ่มละเท่า ๆ กัน (มีเพศผู้ 20 ตัว เพศเมีย 20 ตัว) จะเลี้ยงด้วยอาหารไก่รุ่นอย่างเดียวกันตลอด ระหว่างอายุ 4-8 สัปดาห์ ซึ่งจะมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนประมาณ 18 % จากนั้นจะเลี้ยงด้วยอาหารไก่ใหญ่ไปจนถึงสิ้นสุดการทดลอง

5. บันทึกข้อมูลปริมาณอาหารแต่ละสายพันธุ์ที่ใช้ในการเจริญเติบโต หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองของแต่ละกลุ่มจะนำไปศึกษาซากในแต่ละช่วงอายุของการทดลอง

การเจริญเติบโตจะทำการชั่งน้ำหนักเป็นรายตัวเมื่อเริ่มการทดลอง และเป็นรายสัปดาห์ บันทึกอาหารที่ให้และเหลือเป็นรายวัน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการใช้อาหาร ผลการศึกษาทดลองจะนำไปวิเคราะห์การทดลองแบบ Analysis of Variance ของ Randomized Block Design และทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test

การศึกษาดังกล่าวนี้ดำเนินการที่ ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ห้วยขวาง อำเภอกำแพงคอย จังหวัดสระบุรี ระหว่าง ตุลาคม 2535 ถึง กันยายน 2536 รวมระยะเวลาประมาณ 12 เดือน

ผลการทดลองและวิจารณ์

การเลี้ยงไก่ลูกผสมไก่เนื้อพื้นเมือง ด้วยวิธีการจัดการ 2 แบบ แบบที่ 1 เลี้ยงขังคอก แบบที่ 2 เลี้ยงปล่อยลาน โดยนำไก่ลูกผสมสามสายพันธุ์มาศึกษา ซึ่งประกอบด้วยไก่ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-เชียงไฮ้ NH, 75 % พื้นเมือง-เชียงไฮ้ NNH และ 50 % พื้นเมือง-โร้ด NR ศึกษาการเจริญเติบโตและลักษณะซากของไก่ลูกผสมที่อายุ 12 สัปดาห์ ปรากฏดังตารางที่ 1-1 และตารางที่ 1-2 การเลี้ยงไก่ขังคอก พบว่าไก่พันธุ์ลูกผสม NH มีแนวโน้มการเจริญเติบโตดีกว่า พันธุ์ NNH แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ และมีการเจริญเติบโตดีกว่า NR อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่

ไ้ลูกผสม NNH เติบโตดีกว่า NR แต่ไม่แตกต่างทางสถิติ คือมีการเจริญเติบโต 1,327.3 1,202.1 1,088.7 กรัม ตามลำดับ ส่วนการจัดการเลี้ยงไ้โดยเลี้ยงปล่อยลาน ไ้พันธุ์ NH มีแนวโน้มการเจริญเติบโตดีกว่า NNH และ NR แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ การเจริญเติบโตของไ้เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ จากการจัดการทั้งสองแบบไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนเปอร์เซ็นต์ซากของไ้ NNH สูงกว่า NH และ NR แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ เปอร์เซ็นต์ซากและเครื่องในกินได้ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน ไ้ลูกผสมเมื่อมีอายุ 16 สัปดาห์ มีการเจริญเติบโตและลักษณะของซากปรากฏอยู่ในตารางที่ 2-1 และตารางที่ 2-2 ไ้พันธุ์ NH มีอัตราการเจริญเติบโตและน้ำหนักซากดีกว่าพันธุ์ NNH และ NR แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ การเจริญเติบโตจากการจัดการเลี้ยงทั้งสองแบบของไ้ทั้ง 3 สายพันธุ์ เท่ากับ 1,950.1 1,744.4 1,751.2 และ 2,050.0 1,855.3 1,769.4 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักซาก เท่ากับ 1,468.5 1,318.8 1,312.5 และ 1,545.2 1,395.5 1,318.9 กรัม ตามลำดับ การเลี้ยงด้วยวิธีการทั้ง 2 แบบ ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของการเจริญเติบโตและคุณภาพของซาก ชิ้นส่วนของซาก ขา+น่อง และเนื้ออก ของไ้ทั้งสามสายพันธุ์ และการจัดการทั้งสองแบบก็ไม่มีแตกต่างกันด้วย ไ้ลูกผสมเมื่ออายุ 20 สัปดาห์ ไ้พันธุ์ NH มีแนวโน้มของการเจริญเติบโตและน้ำหนักของซากดีกว่าไ้พันธุ์ NNH และ NR แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ตารางที่ 3-1 และตารางที่ 3-2 น้ำหนักของไ้ที่ฆ่าเมื่ออายุ 20 สัปดาห์จากการเลี้ยงขังคอกและปล่อยแปลง เท่ากับ 2,515.5 2,335.4 2,157.9 และ 2,424.6 2,305.1 2,107.8 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักของซากไม่รวมเครื่องในกินได้ เท่ากับ 1,914.2 1,780.4 1,670.1 และ 1,891.0 1,799.8 1,592.9 กรัม ตามลำดับ ชิ้นส่วนของซากที่สำคัญได้แก่ ขา+น่องของไ้ NH จะดีกว่า NNH แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ และ NNH จะดีกว่า NR อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) น้ำหนักของขา+น่อง เท่ากับ 589.2 521.8 487.3 และ 581.3 542.4 473.1 กรัม ตามลำดับ ส่วนของขาและน่องของไ้ NR ด้อยกว่าไ้พันธุ์อื่น ๆ ในช่วงอายุเดียวกันมาก ไม่ว่าจะมาจากการจัดการเลี้ยงแบบใด เนื้ออก ไ้พันธุ์ NH ให้น้ำหนักของเนื้ออกสูงกว่าพันธุ์อื่น ๆ ในช่วงอายุ 20 สัปดาห์ ทั้งสองวิธีการของการเลี้ยง NR ให้น้ำหนักของเนื้ออกต่ำที่สุด เนื้ออกของไ้ทดลอง เท่ากับ 336.7 300.0 262.0 และ 353.4 313.3 263.2 กรัม ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงน้ำหนักไ้ก่อนฆ่า น้ำหนักของซากไ้เมื่ออายุต่าง ๆ กัน เมื่ออายุ 12 16 และ 20 สัปดาห์ เพื่อพิจารณาถึงอายุที่เหมาะสมในการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน และต้นทุนการผลิต พบว่าไ้ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-เชียงใหม่ มีน้ำหนักก่อนฆ่าและน้ำหนักซาก เมื่ออายุต่าง ๆ กัน ปรากฏดังตารางที่ 4-1 และตารางที่ 4.2 การเลี้ยงไ้ขังคอกหรือปล่อยลานให้ผลผลิตที่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ น้ำหนักของไ้ที่ฆ่าเมื่ออายุ 16 และ 20 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้งแบบเลี้ยงขังคอกและการเลี้ยงปล่อยลาน น้ำหนักซาก น้ำหนักของขา+น่อง เนื้ออก ก็ให้ผลเช่นเดียวกันกับน้ำหนักมีชีวิต ไ้อายุ 12 สัปดาห์ ถึงแม้ว่าจะให้เปอร์เซ็นต์ซากและเครื่องในกินได้ สูงกว่าไ้อายุ 16 และ 20 สัปดาห์ แต่เมื่อพิจารณาร่วมกับความน่ากินแล้วยังคงด้อยกว่าไ้

อายุ 16 หรือ 20 สัปดาห์ การเลี้ยงไก่ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-เชียงใหม่ ควรเลี้ยงจนถึงอายุ 16 สัปดาห์ มีความเหมาะสมในเรื่องของคุณภาพและความสวยงามของซาก ไก่ลูกผสม 75 % พื้นเมือง-เชียงใหม่ มีน้ำหนักก่อนฆ่าและน้ำหนักของซากเมื่ออายุ 12 16 และ 20 สัปดาห์ จากการเลี้ยงทั้งสองแบบปรากฏอยู่ในตารางที่ 5-1 และตารางที่ 5-2 การเลี้ยงไก่จนถึงอายุ 20 สัปดาห์ ได้น้ำหนักก่อนฆ่าและน้ำหนักของซากสูงกว่าอายุ 16 สัปดาห์ และ 12 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นการเลี้ยงไก่ลูกผสม NNH จึงต้องเลี้ยงถึงอายุ 20 สัปดาห์ จะให้ผลตอบแทนสูงสุด น้ำหนักของไก่เมื่ออายุ 20 สัปดาห์ ของพันธุ์ NNH เท่ากับ 2,335.4 และ 2,305.1 จากการเลี้ยงขังคอกและการเลี้ยงปล่อยลาน ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ เปอร์เซนต์ของไก่อายุ 12 สัปดาห์ จะให้เปอร์เซนต์ที่สูงกว่าอายุ 16 และ 20 สัปดาห์ แต่คุณภาพของซากและความน่ากินดูดีน้อยกว่าอายุ 16 และ 20 สัปดาห์ ไก่ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-โรด ๑ จากการศึกษาน้ำหนักมีชีวิตในช่วงอายุต่าง ๆ และศึกษาน้ำหนักของซากจากการเลี้ยงด้วยการจัดการสองแบบแล้ว สรุปผลดังตารางที่ 6-1 และตารางที่ 6-2 น้ำหนักมีชีวิตของไก่ เติบโตขึ้นเป็นแบบสัดส่วนจากอายุ 12 สัปดาห์ จนถึง 20 สัปดาห์ น้ำหนักไก่อมีชีวิต น้ำหนักซาก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ น้ำหนักของซากส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ขา+น่อง เนื้ออก จะมีน้ำหนักสูงขึ้นเมื่อไก่อมีอายุมากขึ้น การเลี้ยงไก่ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-โรด ๑ เพื่อการบริโภคหรือการจำหน่ายส่งตลาด ควรเลี้ยงถึงอายุอายุ 20 สัปดาห์

ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองครั้งนี้พบว่าไก่พันธุ์ NH และ NNH ดีกว่า NR เนื่องจากมีอัตราการเจริญเติบโต และให้น้ำหนักของซากที่สูงกว่าไก่ NNH มีลักษณะคล้ายไก่พื้นเมืองที่สุด ส่วนไก่ลูกผสม NR มีน้ำหนักเมื่อฆ่าและมีน้ำหนักของซากที่น้อยกว่าอีกสองพันธุ์ดังกล่าวแล้ว

สรุป

1. ในการเลี้ยงไก่ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-เชียงใหม่, 75 % พื้นเมือง-เชียงใหม่, 50 % พื้นเมือง-โรด ๑ ไม่ว่าจะเลี้ยงแบบขังคอกหรือปล่อยลาน ให้การเจริญเติบโตที่ไม่แตกต่างกัน
2. ไก่ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-เชียงใหม่ ให้น้ำหนักก่อนฆ่าเมื่ออายุ 16 สัปดาห์ ไม่แตกต่างไปจากอายุ 20 สัปดาห์ ดังนั้นการผลิตไก่เนื้อพื้นเมืองเพื่อบริโภคในครัวเรือน หรือเพื่อขาย จะใช้เวลาในการเลี้ยงเพียง 16 สัปดาห์ ซึ่งได้น้ำหนักเฉลี่ยของไก่อมีชีวิตประมาณ 2,000 กรัม น้ำหนักซากประมาณ 1,600 กรัม มีความเหมาะสมที่สุด
3. ไก่ลูกผสม 75 % พื้นเมือง-เชียงใหม่ มีรูปร่างลักษณะที่ใกล้เคียงกับไก่พื้นเมืองที่สุด แม้ว่าการเลี้ยงจนถึงอายุ 20 สัปดาห์ จะให้น้ำหนักมีชีวิตและน้ำหนักซากที่สูงกว่า 16 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเลี้ยงจนถึงอายุ 20 สัปดาห์จะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าอายุ 16 สัปดาห์

4. ไก่ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-โร้ด ๑ ให้ผลผลิตน้อยกว่าไก่ลูกผสมอีกสองพันธุ์ การเลี้ยงไก่จนถึงอายุ 20 สัปดาห์ ให้ผลตอบแทนมากกว่าอายุ 16 สัปดาห์ การเลี้ยงไก่พันธุ์ NR จนถึงอายุ 20 สัปดาห์ ได้น้ำหนักมีชีวิตประมาณ 2,100 กรัม จากวิธีการเลี้ยงทั้งสองแบบ ได้น้ำหนักซากไม่รวมเครื่องในกินได้ประมาณ 1,800 กรัม ซึ่งน้อยกว่าไก่พันธุ์ NH และ NNH ซึ่งให้น้ำหนักซากไม่รวมเครื่องในกินได้ประมาณ 2,000 กรัม และ 1,900 กรัม ตามลำดับ

5. ความสวยงามของซาก และความน่ากินของไก่ อายุ 20 สัปดาห์ดีกว่าไก่อายุ 16 และ 12 สัปดาห์ ถึงแม้ว่าเปอร์เซ็นต์ซากของไก่อายุ 12 สัปดาห์ จะมีแนวโน้มสูงกว่า

ข้อเสนอแนะ

ไก่ลูกผสม 50 % พื้นเมือง-เซียงไฮ้ ควรเลี้ยงและนำมาบริโภคเมื่ออายุ 16 สัปดาห์ ซึ่งให้ผลการเจริญเติบโตที่ไม่แตกต่างไปจากการเลี้ยงจนถึง 20 สัปดาห์ ส่วนไก่ลูกผสม 75% พื้นเมือง-เซียงไฮ้ ควรเลี้ยงจนถึงอายุ 20 สัปดาห์ ไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้ทั้งสองระดับสายเลือด จะเติบโตดีกว่าไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด ๑ และการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง-โร้ด ๑ ควรเลี้ยงจนถึง 20 สัปดาห์ จะให้ผลตอบแทนสูงกว่าอายุ 16 สัปดาห์ การเลี้ยงขังคอกมีความเหมาะสมในการเลี้ยงในสภาพปัจจุบัน ดีกว่าการเลี้ยงปล่อยลาน เนื่องจากสามารถให้การควบคุมดูแลได้ดีกว่าและลดการสูญเสียจากการเลี้ยงได้มากกว่า

การผลิตลูกไก่ลูกผสมพื้นเมือง+โร้ด๑ มีข้อได้เปรียบในด้านการผลิต สามารถผลิตได้ง่ายกว่าการผลิตไก่ลูกผสมพื้นเมือง-เซียงไฮ้เนื่องจากแม่ไก่พันธุ์โร้ด๑ ไข่ดกกว่าแม่ไก่พันธุ์เซียงไฮ้โดยที่แม่ไก่พันธุ์โร้ด๑ ไข่ประมาณปีละ 240 ฟอง ส่วนแม่ไก่พันธุ์เซียงไฮ้ไข่ปีละประมาณ 110 ฟอง

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงไกร โชประการ วรพงษ์ สุริยจันทร์ ทราทอง โอสถ นาคสกุล พิศมัย นามแดง อุดร เสนากัลป์. 2528. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับอัตราการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมืองและลูกผสมระหว่างไก่พื้นเมืองกับไกโรัดไอร์แลนด์เรด. รายงานผลงานวิจัยสาขาผลิตปศุสัตว์ อาหารสัตว์ ประจำปี พ.ศ. 2528.
- บัญญัติ เหล่าไพบูลย์ อัมพล ห่อนาค และทวีสุข แสนทวีสุข. 2526. การเปรียบเทียบระหว่างการเลี้ยงไก่กระทง ไก่ชน และไก่ลูกผสมในแง่การผลิตเนื้อ. รายงานการประชุมสัมมนาไก่พื้นเมือง ครั้งที่ 1 ขอนแก่น สำนักงานเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- ยอดชาย ทองไทนันท์ สมบูรณ์ จุรเสถียร และไพโรจน์ ศิริสม. 2525. รายงานการปรับปรุงพันธุ์ไก่ไข่พันธุ์โรัดไอร์แลนด์แดง รายงานการประชุมวิชาการ สาขาสัตวศาสตร์ ครั้งที่ 20 กรุงเทพฯ ฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน.
- อภิชัย รัตนวราหะ เพิ่มศักดิ์ ศิริวรรณ สกล ไข่มคำ และสมควร ปัญญาวีร์. 2525. ข. การศึกษาเบื้องต้นของไก่ลูกผสมพื้นเมืองกับไก่พันธุ์ต่างประเทศ. รายงานประจำปี 2522-2525. งานวิจัยการปรับปรุงไก่พื้นเมืองในภาคเหนือ ฝ่ายวิจัย สำนักงานวิจัยและส่งเสริมการเกษตร.
- อุดมศรี อินทรโชติ จำรัส ภักดี. 2527. ข้อมูลเบื้องต้นของไก่พันธุ์ต่าง ๆ ที่เลี้ยงอยู่ที่สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ทับกวาง. รายงานผลการศึกษาและทดลองสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ทับกวาง ประจำปี 2527.
- อุดมศรี อินทรโชติ. 2529. การศึกษาแนวทางการปรับปรุงพันธุ์โดยใช้ไก่พันธุ์เชียงใหม่ รายงานผลการศึกษาทดลองของศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ทับกวาง ประจำปี 2528-2529 หน้า 73-75.
- อุดมศรี อินทรโชติ ศิริพันธ์ วุฒานุสร พลัปปลา สุวรรณวิชณี สวัสดิ์ ธรรมบุตร. 2531. การศึกษาแผนการผสมพันธุ์สำหรับผลิตไก่ลูกผสมพื้นเมืองและเชียงใหม่. รายงานผลการศึกษาทดลองของศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ทับกวาง ประจำปี 2530-2531 หน้า 137-144.

ตารางที่ 1-1 ลักษณะซากของไก่ลูกผสม 50 % พันเมือง-โรด ๑ (NR) 50 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NH) และ 75 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ จาก การเลี้ยงขังคอกและปล่อยตาม

รายการ	ขังคอก				ปล่อยตาม			
	NR	NH	NNH	NNH	NR	NH	NNH	NNH
	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย
1. น้ำหนักไก่มีชีวิต	1088.7 ^๖	1327.3 ^๖	1202.1 ^{๖๗}	1262.1 ^๖	1322.5 ^๖	1243.6 ^๖		
2. น้ำหนักหลังฆ่า	996.1 ^๖	1222.3 ^๖	1118.4 ^{๖๗}	1151.1 ^๖	1198.6 ^๖	1154.6 ^๖		
- เลือด	36.3 ^๖	38.0 ^{๖๗}	37.8 ^๖	39.4 ^๖	41.8 ^๖	40.8 ^๖		
- ขน	33.7 ^๖	44.8 ^{๖๗}	30.1 ^๖	53.6 ^๖	53.1 ^๖	39.2 ^{๖๓}		
- น้ำหนักสุญเสีย	22.7 ^๖	22.2 ^๖	16.0 ^๖	75.3 ^๖	29.0 ^๖	9.1 ^๖		
3. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	802.3 ^๖	1021.6 ^๖	927.2 ^๖	940.7 ^๖	1008.3 ^๖	955.7 ^๖		
4. เครื่องในกินได้								
- หัวใจ	5.6 ^๖	6.2 ^๖	6.2 ^๖	5.6 ^๖	6.2 ^๖	6.2 ^๖		
- ตับ	24.0 ^๖	27.8 ^๖	26.7 ^๖	28.5 ^๖	27.2 ^๖	28.1 ^๖		
- กิ่ง	36.9 ^๖	45.1 ^๖	41.9 ^๖	41.0 ^๖	44.4 ^๖	44.0 ^๖		
- ม้าม	4.1 ^๖	3.6 ^๖	2.9 ^๖	6.0 ^๖	3.6 ^๖	4.5 ^{๖๗}		
รวมเครื่องในกินได้	70.4 ^๖	82.6 ^๖	77.8 ^๖	81.0 ^๖	81.0 ^๖	82.7 ^๖		

ตารางที่ 1-2 ลักษณะซากของไก่ลูกผสม 50 % พันเมือง-โรด ๑ (NR) 50 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NH) และ 75 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ จาก การเลี้ยงขังคอกและปล่อยตาม (ต่อ)

รายการ	ขังคอก					ปล่อยตาม				
	NR	NH	NNH	NR	NH	NNH	NR	NH	NNH	
	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	
5. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	802.3 ⁿ	1021.6 ⁿ	927.2 ⁿ	940.7 ⁿ	1008.3 ⁿ	955.7 ⁿ				
- ขาและป่อง	216.1 ^u	302.4 ⁿ	267.2 ⁿ	270.1 ⁿ	291.6 ⁿ	280.7 ⁿ				
- หน่อก	135.5 ^u	169.1 ⁿ	160.7 ⁿ	169.3 ⁿ	176.9 ⁿ	165.6 ⁿ				
- หลังและคอ	297.1 ⁿ	362.0 ⁿ	316.6 ⁿ	327.8 ⁿ	354.3 ⁿ	331.4 ⁿ				
- ปีก	106.6 ⁿ	125.7 ^{uv}	121.5 ^{uv}	115.2 ^{uv}	126.2 ⁿ	113.6 ^{uv}				
- แข้ง	48.3 ⁿ	57.8 ⁿ	54.6 ⁿ	58.0 ⁿ	60.3 ⁿ	54.8 ⁿ				
รวมซากกินได้และเครื่องในกินได้	872.7 ^u	1104.2 ⁿ	1004.9 ⁿ	1021.7 ⁿ	1089.3 ⁿ	1038.3 ⁿ				
น้ำหนักมีชีวิต	1088.7 ^u	1327.3 ⁿ	1202.1 ^{uv}	1262.1 ⁿ	1322.5 ⁿ	1243.6 ⁿ				
ซากกินได้รวมเครื่องในกินได้	872.7 ^u	1104.2 ⁿ	1004.9 ⁿ	1021.7 ⁿ	1089.3 ⁿ	1038.3 ⁿ				
เลือดและขน	70.0 ^{uv}	82.8 ^{uv}	67.9 ^u	88.2 ^{uv}	94.9 ⁿ	80.0 ^{uv}				
ส่วนที่สูญเสียไม่รวมเลือดและขน	146.0 ⁿ	140.3 ⁿ	129.4 ⁿ	141.9 ⁿ	138.4 ⁿ	125.3 ⁿ				
รวมน้ำหนักซากที่ตัดแต่งแล้ว	803.6 ^u	1016.9 ⁿ	920.4 ⁿ	940.5 ⁿ	1009.3 ⁿ	946.0 ⁿ				
% ซาก	73.7 ^u	76.9 ⁿ	77.1 ⁿ	74.5 ⁿ	76.3 ^u	76.8 ^u				
% ซากรวมเครื่องในกินได้	80.2 ⁿ	83.1 ⁿ	83.6 ⁿ	80.9 ⁿ	82.4 ⁿ	83.5 ⁿ				

ตารางที่ 2-1 ลักษณะซากของไก่ลูกผสม 50 % พันเมือง-โรด ๓ (NR) 50 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NH) และ 75 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) เมื่ออายุ 16 สัปดาห์ จาก การเลี้ยงขังคอกและปล่อยลาน

รายการ	ขังคอก				ปล่อยลาน			
	NR	NH	NNH	NR	NH	NNH	NR	NNH
	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย
1. น้ำหนัก ไก่มีชีวิต	1751.2 ⁿ	1950.1 ⁿ	1744.4 ⁿ	1769.4 ⁿ	2050.0 ⁿ	1855.3 ⁿ		
2. น้ำหนักหลังฆ่า	1526.9 ⁿ	1742.0 ⁿ	1535.7 ⁿ	1566.2 ⁿ	1803.5 ⁿ	1645.7 ⁿ		
- เลือด	55.6 ⁿ	68.1 ⁿ	56.4 ⁿ	57.3 ⁿ	59.2 ⁿ	55.9 ⁿ		
- ขน	68.8 ^{nm}	72.4 ⁿ	51.0 ⁿ	66.3 ^{nm}	75.1 ⁿ	59.4 ^{nm}		
- น้ำหนักสูญเสีย	99.9 ⁿ	67.7 ⁿ	101.4 ⁿ	79.6 ⁿ	112.3 ⁿ	94.4 ⁿ		
3. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	1312.5 ⁿ	1468.5 ⁿ	1318.8 ⁿ	1318.9 ⁿ	1545.2 ⁿ	1395.5 ⁿ		
4. เครื่องในกินได้								
- หัวใจ	8.7 ⁿ	8.9 ⁿ	8.0 ⁿ	7.9 ⁿ	9.3 ⁿ	8.7 ⁿ		
- ตับ	38.1 ⁿ	38.1 ⁿ	35.5 ⁿ	36.3 ⁿ	42.3 ⁿ	38.4 ⁿ		
- อื่น	43.7 ⁿ	53.7 ⁿ	48.7 ⁿ	48.5 ⁿ	54.4 ⁿ	52.5 ^{nm}		
- ม้าม	6.8 ⁿ	5.3 ⁿ	5.4 ⁿ	7.1 ⁿ	7.4 ⁿ	7.1 ⁿ		
รวมเครื่องในกินได้	97.2 ⁿ	100.8 ⁿ	97.5 ⁿ	99.8 ⁿ	113.5 ⁿ	106.8 ⁿ		

ตารางที่ 2-2 ลักษณะซากของโคลูกผสม 50 % พันเมือง-โรัด ๑ (NR) 50 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NH) และ 75 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) เมื่ออายุ 16 สัปดาห์ จากการศึกษาเชิงชั่งคอกและปล่อยลาน (ต่อ)

รายการ	ชั่งคอก					ปล่อยลาน		
	NR	NH	NNH	NR	NH	NNH	NH	NNH
	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย
5. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)								
- ขาและน่อง	1312.5 ⁿ	1468.5 ⁿ	1318.8 ⁿ	1318.9 ⁿ	1545.2 ⁿ	1395.5 ⁿ		
- หน้าอก	386.8 ⁿ	452.7 ⁿ	390.6 ⁿ	371.7 ⁿ	468.1 ⁿ	412.6 ⁿ		
- หลังและคอ	251.3 ⁿ	281.1 ⁿ	256.6 ⁿ	242.3 ⁿ	281.7 ⁿ	238.4 ⁿ		
- ปีก	443.6 ⁿ	502.6 ⁿⁿ	451.6 ⁿⁿ	453.3 ⁿⁿ	537.2 ⁿ	473.1 ⁿⁿ		
- แข้ง	149.4 ⁿ	172.1 ⁿ	150.7 ⁿ	159.8 ⁿ	181.7 ⁿ	169.1 ⁿ		
	62.0 ⁿ	72.1 ⁿ	62.2 ⁿ	63.3 ⁿ	71.9 ⁿ	67.2 ⁿ		
รวมซากกินได้และเครื่องในกินได้	1409.7 ⁿ	1569.3 ⁿ	1416.2 ⁿ	1418.6 ⁿ	1658.6 ⁿ	1502.2 ⁿ		
น้ำหนักมีชีวิต	1751.2 ⁿ	1950.1 ⁿ	1744.4 ⁿ	1769.4 ⁿ	2050.0 ⁿ	1855.3 ⁿ		
ซากกินได้รวมเครื่องในกินได้	1409.7 ⁿ	1569.3 ⁿ	1416.2 ⁿ	1418.6 ⁿ	1658.6 ⁿ	1502.2 ⁿ		
เลือดและขน	124.4 ⁿ	140.4 ⁿ	107.4 ⁿ	123.6 ⁿ	134.3 ⁿ	115.3 ⁿ		
ส่วนที่สูญเสียไม่รวมเลือดและขน	217.2 ⁿ	240.4 ⁿ	220.8 ⁿ	221.1 ⁿ	257.2 ⁿ	237.9 ⁿ		
รวมน้ำหนักซากที่ตัดแต่งแล้ว	1293.0 ⁿ	1480.5 ⁿ	1311.8 ⁿ	1290.3 ⁿ	1540.6 ⁿ	1360.2 ⁿ		
% ซาก	74.93 ⁿ	75.66 ⁿ	75.42 ⁿ	74.52 ⁿ	75.40 ⁿ	75.22 ⁿ		
% ซากรวมเครื่องในกินได้	80.51 ⁿ	80.84 ⁿ	81.04 ⁿ	80.17 ⁿ	80.96 ⁿ	80.98 ⁿ		

ตารางที่ 3-1 ลักษณะซากของโกคูผสม 50 % พันเมือง-โรด ๑ (NR) 50 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NH) และ 75 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) เมื่ออายุ 20 สัปดาห์ จาก การเลี้ยงขังดอกและปล่อยาน

รายการ	ขังดอก				ปล่อยาน			
	NR	NH	NNH	NR	NH	NNH	NR	NNH
1. น้ำหนักโกมิชีวิต	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย
	2157.9 ⁿ	2515.5 ⁿ	2335.4 ⁿ	2107.8 ⁿ	2424.6 ⁿ	2305.1 ⁿ	2107.8 ⁿ	2424.6 ⁿ
2. น้ำหนักหลังฆ่า	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย
- เลือด	73.3 ⁿ	80.4 ⁿ	71.9 ⁿ	68.1 ⁿ	67.1 ⁿ	68.3 ⁿ	68.1 ⁿ	67.1 ⁿ
- ขน	90.0 ⁿ	89.2 ⁿ	73.6 ⁿ	91.7 ⁿ	101.4 ⁿ	83.3 ⁿ	91.7 ⁿ	101.4 ⁿ
- น้ำหนักสูญเสีย	101.1 ⁿ	115.5 ⁿ	81.4 ⁿ	92.1 ⁿ	92.2 ⁿ	86.5 ⁿ	92.1 ⁿ	92.2 ⁿ
3. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	1670.1 ⁿ	1914.2 ⁿ	1780.4 ⁿ	1592.9 ⁿ	1891.0 ⁿ	1799.8 ⁿ	1592.9 ⁿ	1891.0 ⁿ
4. เครื่องในกินได้								
- หัวใจ	12.0 ⁿ	12.5 ⁿ	12.7 ⁿ	10.6 ⁿ	11.3 ⁿ	11.4 ⁿ	10.6 ⁿ	11.3 ⁿ
- ตับ	41.5 ⁿ	50.3 ⁿ	44.7 ⁿ	38.9 ⁿ	43.7 ⁿ	38.3 ⁿ	38.9 ⁿ	43.7 ⁿ
- กิ่ง	40.1 ⁿ	49.7 ^{nm}	50.3 ^{nm}	45.7 ^{nm}	54.0 ^{nm}	54.8 ⁿ	45.7 ^{nm}	54.0 ^{nm}
- ม้าม	6.3 ⁿ	8.3 ⁿ	6.5 ⁿ	8.7 ⁿ	9.6 ⁿ	7.7 ⁿ	8.7 ⁿ	9.6 ⁿ
รวมเครื่องในกินได้	99.8 ⁿ	120.7 ⁿ	114.2 ⁿ	103.8 ⁿ	118.6 ⁿ	112.1 ⁿ	103.8 ⁿ	118.6 ⁿ

ตารางที่ ๕-2 ลักษณะซากของไก่ถูกผสม 50 % พันเมือง-โรด ๑ (NR) 50 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NH) และ 75 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) เมื่ออายุ 16 สัปดาห์ จาก การเลี้ยงขังตอกและปล่อยตาม (ต่อ)

รายการ	ขังตอก				ปล่อยตาม			
	NR	NH	NNH	NR	NH	NNH	NH	NNH
	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย
5. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	1670.1 ⁿ	1914.2 ⁿ	1780.4 ⁿ	1592.9 ⁿ	1891.0 ⁿ	1799.8 ⁿ		
- ขาและน่อง	487.3 ^u	589.2 ⁿ	521.8 ^{nv}	473.1 ^u	581.3 ⁿ	542.4 ^{nv}		
- หน้าอก	262.0 ⁿ	336.7 ^{nv}	300.0 ^{nv}	263.2 ⁿ	353.4 ⁿ	313.3 ^{nv}		
- หลังและคอ	632.1 ⁿ	708.8 ⁿ	678.6 ⁿ	580.3 ⁿ	643.7 ⁿ	658.7 ⁿ		
- ปีก	179.8 ⁿ	200.9 ⁿ	185.0 ^{nv}	174.7 ⁿ	196.8 ⁿ	194.4 ^{nv}		
- แข้ง	69.1 ^{nv}	76.7 ⁿ	63.6 ⁿ	68.0 ⁿ	74.6 ^{nv}	74.2 ^{nv}		
รวมซากกินได้และเครื่องในกินได้	1769.9 ⁿ	2034.9 ⁿ	1894.5 ⁿ	1696.7 ⁿ	2009.5 ⁿ	1911.9 ⁿ		
น้ำหนักมีชีวิต	2157.9 ⁿ	2515.5 ⁿ	2335.4 ⁿ	2107.8 ⁿ	2424.6 ⁿ	2305.1 ⁿ		
ซากกินได้รวมเครื่องในกินได้	1769.9 ⁿ	2034.9 ⁿ	1894.5 ⁿ	1696.7 ⁿ	2009.5 ⁿ	1911.9 ⁿ		
เลือดและขน	163.3 ^{nv}	169.5 ⁿ	145.5 ⁿ	153.3 ^{nv}	168.5 ⁿ	151.7 ^{nv}		
ส่วนที่สูญเสียไม่รวมเลือดและขน	224.7 ⁿ	311.1 ⁿ	295.4 ⁿ	238.6 ⁿ	246.7 ⁿ	241.6 ⁿ		
รวมน้ำหนักซากที่ตัดแต่งแล้ว	1630.1 ^{nv}	1912.1 ⁿ	1749.0 ^{nv}	1559.1 ⁿ	1849.7 ^{nv}	1782.8 ^{nv}		
% ซาก	77.20 ⁿ	75.98 ⁿ	76.01 ⁿ	75.34 ⁿ	77.83 ⁿ	78.04 ⁿ		
% ซากรวมเครื่องในกินได้	81.88 ^{nv}	80.81 ^u	81.00 ^u	80.32 ^u	82.79 ⁿ	82.92 ⁿ		

ตารางที่ 4-1 ลักษณะซากของไก่อุกผสม 50 % พันธุ์เมือง-โรด ๗ (NR) เมื่ออายุ 12, 16 และ 20 สัปดาห์ จากการเลี้ยงขังคอกและปล่อยตาม

รายการ	ขังคอก				ปล่อยตาม				
	12 สัปดาห์	16 สัปดาห์	20 สัปดาห์	12 สัปดาห์	16 สัปดาห์	20 สัปดาห์	12 สัปดาห์	16 สัปดาห์	20 สัปดาห์
1. น้ำหนักโกมิชวิต	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย
	1088.7 ^ก	1751.2 ^ข	2157.9 ^ค	1262.0 ^ก	1769.4 ^{กข}	2107.8 ^{กข}			
2. น้ำหนักหลังฆ่า	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย	น้ำหนักเฉลี่ย
	996.0 ^ก	1526.9 ^ข	1893.5 ^ค	1151.0 ^ก	1556.2 ^{กข}	1856.0 ^{กข}			
- เลือด	36.3 ^ข	55.6 ^{กข}	73.3 ^ค	39.4 ^ข	57.3 ^{กข}	68.1 ^ค			
- ขน	33.7 ^ก	68.8 ^ข	90.0 ^ค	53.6 ^ข	66.3 ^ข	91.7 ^ค			
- น้ำหนักสูญเสีย	22.7 ^ก	99.9 ^ข	101.1 ^ค	75.3 ^ก	79.6 ^ก	92.1 ^ค			
3. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	802.3 ^ก	1312.5 ^ข	1670.1 ^ค	940.7 ^ก	1318.8 ^ข	1592.9 ^{กข}			
4. เครื่องในกินได้									
- หัวใจ	5.6 ^ก	8.7 ^{กข}	12.0 ^ค	5.6 ^ก	7.9 ^{กค}	10.6 ^{กข}			
- ตับ	24.0 ^ข	38.1 ^ค	41.5 ^ค	28.5 ^ข	36.3 ^ค	38.9 ^ค			
- กิ่ง	36.9 ^ก	43.7 ^ค	40.1 ^ค	41.0 ^ก	48.5 ^ค	45.7 ^ค			
- ม้าม	4.1 ^ก	6.8 ^ค	6.3 ^ค	6.0 ^ก	7.1 ^ค	8.7 ^ค			
รวมเครื่องในกินได้	70.4 ^ข	97.2 ^ค	99.8 ^ค	81.0 ^ข	99.8 ^ค	103.8 ^ค			

ตารางที่ 4-2 ลักษณะซากของไถลูกผสม 50 % พันเมือง-โรด ๗ (NR) เมื่ออายุ 12, 16 และ 20 สัปดาห์ จากการเลี้ยงขังคอกและปล่อยลาน (ต่อ)

รายการ	ขังคอก					ปล่อยลาน		
	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย
5. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	802.3 ^ก	1312.5 ^ข	1670.1 ^ค	940.7 ^ง	1318.8 ^ฉ	1592.9 ^ณ		
- ขาและน่อง	216.1 ^ก	386.8 ^ข	487.3 ^ค	270.1 ^ง	371.7 ^ฉ	473.1 ^ณ		
- หน้ำอก	135.5 ^ข	251.3 ^ค	262.0 ^ง	169.3 ^ด	242.3 ^ฉ	263.2 ^ณ		
- หลังและคอ	297.1 ^ง	443.6 ^ฉ	632.1 ^ณ	327.8 ^ณ	453.3 ^ณ	580.3 ^ณ		
- ปีก	106.6 ^ก	149.4 ^ข	179.8 ^ค	115.2 ^ง	159.8 ^ฉ	174.7 ^ณ		
- แข้ง	48.3 ^ก	62.0 ^ข	69.1 ^ค	58.0 ^ง	63.3 ^ฉ	68.0 ^ณ		
รวมซากกินได้และเครื่องในกินได้	872.7 ^ก	1409.7 ^ข	1769.8 ^ค	1021.7 ^ง	1418.6 ^ฉ	1696.7 ^ณ		
น้ำหนักมีชีวิต	1088.7 ^ก	1751.2 ^ข	2157.9 ^ค	1262.0 ^ง	1769.4 ^ฉ	2107.8 ^ณ		
ซากกินได้รวมเครื่องในกินได้	872.7 ^ก	1409.7 ^ข	1769.8 ^ค	1021.7 ^ง	1418.6 ^ฉ	1696.7 ^ณ		
เลือดและขน	70.0 ^ก	124.4 ^ข	163.3 ^ค	88.2 ^ง	123.6 ^ฉ	153.3 ^ณ		
ส่วนที่สูญเสียไม่รวมเลือดและขน	146.0 ^ข	217.2 ^ค	224.7 ^ง	141.9 ^ด	221.1 ^ฉ	238.6 ^ณ		
รวมน้ำหนักซากที่ตัดแต่งแล้ว	803.5 ^ข	1292.9 ^ค	1630.1 ^ง	940.5 ^ด	1290.3 ^ฉ	1559.0 ^ณ		
% ซาก	73.71 ^ก	74.93 ^ข	77.20 ^ค	74.53 ^ง	74.52 ^ฉ	75.34 ^ณ		
% ซากรวมเครื่องในกินได้	80.17 ^ก	80.51 ^ข	81.88 ^ค	80.94 ^ง	80.17 ^ฉ	80.32 ^ณ		

ตารางที่ 5-1 ลักษณะซากของไก่ถูกผสม 50 % พันเมือง-เซียงใต้ (NH) เมื่ออายุ 12, 16 และ 20 สัปดาห์ จากการเลี้ยงขังคอกและปล่อยตาม

รายการ	ขังคอก				ปล่อยตาม			
	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	
1. น้ำหนักโกมีชีวิต	1327.2 ^u	1950.1 ⁿ	2515.5 ⁿ	1322.5 ^u	2050.0 ⁿ	2424.6 ⁿ		
2. น้ำหนักหลังฆ่า	1222.2 ^u	1742.0 ⁿ	2230.5 ⁿ	1198.5 ^u	1803.5 ⁿ	2164.0 ⁿ		
- เลือด	38.0 ^z	68.1 ^{nv}	80.4 ⁿ	41.8 ^{kv}	59.2 ^{kv}	67.1 ^{nv}		
- ขน	44.8 ^z	72.4 ^{kv}	89.2 ^{nv}	53.1 ^{kv}	75.1 ^u	101.4 ⁿ		
- น้ำหนักสูญเสีย	22.2 ⁿ	67.7 ⁿ	115.5 ⁿ	29.0 ⁿ	112.3 ⁿ	92.2 ⁿ		
3. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	1021.5 ⁿ	1468.5 ^u	1914.2 ⁿ	1008.2 ⁿ	1545.2 ^{nv}	1890.9 ^{nv}		
4. เครื่องในกินได้								
- หัวใจ	6.1 ^u	8.9 ^{nv}	12.5 ⁿ	6.2 ^u	9.3 ^{nv}	11.3 ⁿ		
- ตับ	27.8 ⁿ	38.1 ^{kv}	50.3 ⁿ	27.2 ⁿ	42.3 ^{nv}	43.7 ^{nv}		
- กิ่ง	45.1 ^u	53.7 ⁿ	49.7 ^{nv}	44.1 ^u	54.4 ⁿ	54.0 ⁿ		
- ม้าม	3.6 ⁿ	5.3 ^{kv}	8.3 ⁿ	3.6 ⁿ	7.4 ^{nv}	9.6 ⁿ		
รวมเครื่องในกินได้	82.6 ^u	100.8 ^{nv}	120.7 ⁿ	81.0 ^u	113.5 ⁿ	118.6 ⁿ		

ตารางที่ 5-2 ลักษณะซากของไถถูกผสม 50 % พื้นเมือง-เซียงไฮ้ (NH) เมื่ออายุ 12, 16 และ 20 สัปดาห์ จากการศึกษาขังคอกและปล่อยตาม (ต่อ)

รายการ	ขังคอก					ปล่อยตาม				
	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	
5. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	1021.5 ^ก	1468.5 ^ข	1914.2 ^ค	1008.2 ^ง	1545.2 ^ฉ	1890.9 ^ช				
- ขาและน่อง	302.4 ^ข	452.7 ^ฅ	589.2 ^ด	291.6 ^ด	468.1 ^ฉ	581.3 ^ช				
- หน้ำอก	169.1 ^ก	281.1 ^ข	336.7 ^ฅ	176.9 ^ง	281.7 ^ฉ	353.4 ^ช				
- หลังและคอ	362.0 ^ก	502.6 ^ข	708.8 ^ค	354.3 ^ง	537.2 ^ฉ	643.7 ^ช				
- ปีก	125.7 ^ข	172.1 ^ฅ	200.9 ^ด	126.2 ^ง	181.7 ^ฉ	196.8 ^ช				
- แข้ง	57.8 ^ก	72.1 ^ข	76.7 ^ค	60.3 ^ง	71.9 ^ฉ	74.6 ^ช				
รวมซากกินได้และเครื่องในกินได้	1104.2 ^ก	1569.3 ^ข	2034.9 ^ค	1089.2 ^ง	1658.6 ^ฉ	2009.5 ^ช				
น้ำหนักมีชีวิต	1327.2 ^ข	1950.1 ^ค	2515.5 ^ด	1322.5 ^ง	2050.0 ^ฉ	2424.6 ^ช				
ซากกินได้รวมเครื่องในกินได้	1104.2 ^ก	1569.3 ^ข	2034.9 ^ค	1089.2 ^ง	1658.6 ^ฉ	2009.5 ^ช				
เลือดและขน	82.8 ^ก	140.4 ^ข	169.5 ^ค	94.9 ^ง	134.3 ^ฉ	168.5 ^ช				
ส่วนที่สูญเสียไม่รวมเลือดและขน	140.3 ^ก	240.4 ^ข	311.1 ^ค	138.4 ^ง	257.2 ^ฉ	246.7 ^ช				
รวมน้ำหนักซากที่ตัดแต่งแล้ว	1016.8 ^ข	1480.5 ^ค	1912.1 ^ด	1009.2 ^ง	1540.6 ^ฉ	1849.7 ^ช				
% ซาก	76.86 ^ก	75.66 ^ข	75.98 ^ค	76.27 ^ง	75.40 ^ฉ	77.83 ^ช				
% ซากรวมเครื่องในกินได้	83.08 ^ก	80.84 ^ข	80.81 ^ค	82.37 ^ง	80.96 ^ฉ	82.79 ^ช				

ตารางที่ 6-1 ลักษณะซากของไกลูกผสม 75 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) เมื่ออายุ 12, 16 และ 20 สัปดาห์ จากการเลี้ยงขังคอกและปล่อยลาน

รายการ	ขังคอก					ปล่อยลาน				
	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	
1. น้ำหนักโกมีชีวิต	1202.1 ^ก	1744.4 ^ก	2335.4 ^ก	1243.5 ^ก	1855.3 ^{กค}	2305.1 ^{กค}				
2. น้ำหนักหลังฆ่า	1118.3 ^ก	1535.7 ^{กค}	2108.6 ^ก	1154.5 ^{กค}	1645.7 ^ก	2067.1 ^ก				
- เตือด	37.8 ^ก	56.4 ^{กค}	71.9 ^ก	40.8 ^ก	55.9 ^{กค}	68.3 ^ก				
- ขน	30.1 ^ก	51.0 ^{กค}	73.6 ^ก	39.2 ^{กค}	59.4 ^ก	83.3 ^ก				
- น้ำหนักสูญเสีย	16.0 ^ก	101.4 ^ก	81.4 ^ก	9.1 ^ก	94.4 ^ก	86.5 ^ก				
3. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	927.2 ^ก	1318.7 ^{กค}	1780.4 ^{กค}	955.6 ^ก	1395.5 ^{กค}	1799.8 ^ก				
4. เครื่องในกินได้										
- หัวใจ	6.2 ^ก	8.0 ^ก	12.7 ^ก	6.2 ^ก	8.7 ^{กค}	11.4 ^{กค}				
- ตับ	26.7 ^ก	35.5 ^ก	44.7 ^ก	28.1 ^ก	38.4 ^ก	38.3 ^ก				
- กิ่ง	41.9 ^ก	48.7 ^ก	50.3 ^ก	44.0 ^ก	52.5 ^ก	54.8 ^ก				
- ม้าม	2.9 ^ก	5.4 ^{กค}	6.5 ^{กค}	4.5 ^{กค}	7.1 ^ก	7.7 ^ก				
รวมเครื่องในกินได้	77.8 ^ก	97.5 ^ก	114.2 ^ก	82.7 ^ก	106.8 ^{กค}	112.1 ^ก				

ตารางที่ 6-2 ลักษณะซากของไก่ลูกผสม 75 % พันเมือง-เซียงไฮ้ (NNH) เมื่ออายุ 12, 16 และ 20 สัปดาห์ จากการศึกษาเชิงทดลองและปล่อยลาน (ต่อ)

รายการ	ซิงคอก				ปล่อยลาน		
	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	12 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	16 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	20 สัปดาห์ น้ำหนักเฉลี่ย	
5. ซากกินได้ (ไม่รวมเครื่องใน)	927.2 ^ก	1318.7 ^{กก}	1780.4 ^{กค}	955.6 ^ก	1395.5 ^{กค}	1799.8 ^{กค}	
- ขาและน่อง	267.2 ^ก	390.6 ^{กค}	521.8 ^{กค}	280.7 ^ก	412.6 ^{กค}	542.4 ^ก	
- หน้าอก	160.7 ^ก	256.6 ^{กค}	300.0 ^ก	165.6 ^ก	238.4 ^ก	313.3 ^ก	
- หลังและคอ	316.6 ^ก	451.6 ^{กค}	678.6 ^ก	331.4 ^{กค}	473.1 ^ก	658.7 ^ก	
- ปีก	121.5 ^ก	150.7 ^{กค}	185.0 ^ก	113.6 ^ก	169.0 ^ก	194.4 ^ก	
- แข้ง	54.6 ^ก	62.2 ^ก	63.6 ^ก	54.8 ^ก	67.2 ^ก	74.2 ^ก	
รวมซากกินได้และเครื่องในกินได้	1004.9 ^ก	1416.2 ^{กค}	1894.4 ^ก	1038.2 ^{กค}	1502.2 ^ก	1911.8 ^ก	
น้ำหนักมีชีวิต	1202.1 ^ก	1744.4 ^ก	2335.4 ^ก	1243.5 ^ก	1855.3 ^{กค}	2305.1 ^{กค}	
ซากกินได้รวมเครื่องในกินได้	1004.9 ^ก	1416.2 ^{กค}	1894.4 ^ก	1038.2 ^{กค}	1502.2 ^ก	1911.8 ^ก	
เลือดและขน	67.9 ^ก	107.4 ^ก	145.5 ^{กค}	80.0 ^{กค}	115.3 ^{กค}	151.7 ^ก	
ส่วนที่สูญเสียชีวิตรวมเลือดและขน	129.4 ^ก	220.8 ^ก	125.3 ^ก	125.3 ^ก	237.9 ^ก	241.6 ^ก	
รวมน้ำหนักซากที่ตัดแต่งแล้ว	920.4 ^ก	1311.7 ^{กค}	1749.0 ^{กค}	946.0 ^ก	1360.2 ^{กค}	1782.8 ^ก	
% ซาก	77.14 ^ก	75.42 ^ก	76.01 ^ก	76.82 ^ก	75.22 ^ก	78.04 ^ก	
% ซากรวมเครื่องในกินได้	83.59 ^ก	81.04 ^ก	81.00 ^ก	83.47 ^ก	80.98 ^ก	82.92 ^ก	